

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 32. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 7. maj 2010
Tidspunkt: Kl. 11.10
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Flemming Møller (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Yildiz Akdogan (S), Jeppe Kofod (S), Hanne Agersnap (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Udenrigsminister Lene Espersen, udviklingsminister Søren Pind, kulturminister Per Stig Møller, undervisningsminister Tina Nedergaard og videnskabsminister Charlotte Sahl-Madsen

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3011+3012 (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 10.-11. maj 2010**

Udenrigsministeren forelagde dagsordenspunkterne 1-9.
Udviklingsministeren forelagde punkterne 10-16.
Alle dagsordenspunktern henhører under Udenrigsministeriets ressort.

Udenrigsministeren: Som der er tradition for, er rådsmødet vedrørende almindelige anliggender og udenrigsanliggender i maj måned et møde med deltagelse af flere ministre. Udover min egen deltagelse som udenrigsminister kommer også udviklingsministeren.

Udviklingsministeren vil orientere udvalget om sine punkter.

For så vidt angår mine sager vil jeg alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Denne gang er der et punkt på til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om punktet vedrørende etablering af borgerinitiativet, dagsordenens punkt 3.

De resterende punkter på dagsordenen er alle til orientering.

Formanden bød den nye udviklingsminister velkommen i udvalget.

Udviklingsministeren: Tak for velkomsten.

Ligesom udenrigsministeren vil jeg alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan naturligvis drøftes, hvis det ønskes.

Alle mine punkter på dagsordenen er til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 17.-18. juni 2010

– *Politisk drøftelse*

9282/10

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Det Europæiske Råd 17/06-10 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)

Udenrigsministeren: Udkastet til den kommenterede dagsorden for Det Europæiske Råd i Bruxelles den 17.-18. juni 2010 vil blive præsenteret på rådsmødet den 10.-11. maj 2010. Fra dansk side forventer vi at hilse udkastet velkommen.

Et af hovedemnerne for Det Europæiske Råd den 17.-18. juni 2010 ventes at blive Europa 2020, som forventes at blive endelig vedtaget i forbindelse med mødet. Det får vi god anledning til at drøfte under samrådet senere i dag.

Den generelle økonomiske og finansielle situation forventes også bragt op på mødet med fokus på blandt andet status for exitstrategier samt eventuelt en generel diskussion om styrket økonomisk koordination.

Som vanligt vender vi tilbage til forberedelsen af topmødet forud for næste rådsmøde den 14.-15. juni 2010.

Pia Adelsteen spurgte udenrigsministeren – som jo er regeringens EU-koordinator – om regeringen har nogen planer om at orientere Europaudvalget om eurolandenes møder om udviklingen i forhold til euroen.

Per Clausen spurgte, om den kendsgerning, at Kommissionen lægger op til at sende en række råd ud til EU-landene om, at de skal gennemføre nedskæringer på de offentlige budgetter, ikke er en sag, der bør tages op på Det Europæiske Råd, så stats- og regeringscheferne kan sige, at de ikke ønsker, at man fører en politik, der øger arbejdsløsheden i den nuværende situation.

Pia Olsen Dyhr beskæftigede sig også med Kommissionens forslag om, at den skal kigge på de nationale budgetter, og gik ud fra, at det ikke gælder for Danmark, da vi ikke er med i euroen, men naturligvis kan regeringen erklære, at det også skal have konsekvenser for Danmark. Hun nævnte, at Tyskland har været inde på, at der skulle være sanktioner, hvis landene ikke lyttede til Kommissionen, og at et land i sidste ende kunne få frataget sin stemmeret. Hun spurgte, hvornår man regner med, at der kommer noget om det.

Jeppe Kofod syntes, det var meget interessant, hvad udenrigsministeren sagde om forskellige exitstrategier, men savnede noget om, hvordan man skaber beskæftigelse og angriber den stigende ungdomsarbejdsløshed i Europa. Han savnede også en strategi for dem, der står uden for arbejdsmarkedet. Han spurgte, om man ville tage dette op – ikke bare i relation til 2020 strategien, men også i forhold til finanskrisen.

Udenrigsministeren sagde til Pia Adelsteen, at det primært er finansministeren, Europaudvalget skal drøfte forhandlingerne mellem eurolandene med,

men det var hendes indtryk, at alle har accepteret, at det er Van Rompuy, der sidder for bordenden, når stats- og regeringscheferne diskuterer eurospørgsmål. I den kommende weekend er der tale om et møde mellem stats- og regeringscheferne i eurolandene. Et lignende møde blev afholdt i marts. Vi bidrager ikke til den finansielle hjælpepakke, men via vort IMF-medlemskab giver vi penge.

Hun sagde til Per Clausen og Jeppe Kofod, at beskæftigelsen er noget af det, der fylder allermost på den europæiske dagsorden – både i relation til 2020 strategien og i relation til krisen. I Danmark har vi oplevet en stigning i ledigheden, men vi er stadig væk et af de lande, som har den laveste ledighed. I Spanien er den over 20 pct., og blandt de unge er den over 30 pct. Udenrigsministeren pointerede, at forudsætningen for at føre en aktiv, vækstorienteret politik, der skaber arbejdspladser, er, at man har styr på sine finanser. Ellers bliver man straffet af de internationale finansmarkeder.

Udenrigsministeren sagde i svaret til Pia Olsen Dyhr, at hun forventede, at Kommissionen den 12. maj ville præsentere en meddelelse med en række forslag til styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU. Vi ved ikke, om det, Kommissionen vil foreslå, vil gælde alle EU-lande, eller kun eurolandene. Men der er ikke noget om, at EU skal godkende vores finanslov. Det vil fortsat være national suverænitet. Den græske regering gør alt, hvad den kan, for at håndtere situationen med ansvarlighed. Der er behov for at styrke rammerne for finanspolitisk koordination i EU, således at der på et tidligere tidspunkt kan gribes ind, så situationen i Grækenland ikke gentager sig. Det er også grunden til, at der er nedsat en task force under ledelse af Van Rompuy.

Per Clausen spurgte, hvad regeringen vil gøre, hvis Kommissionen kommer med en anbefaling, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har beregnet vil føre til 6 millioner flere arbejdsløse i EU og 40.000 flere arbejdsløse i Danmark, hvis Danmark vælger ikke at følge anbefalingen.

Han spurgte, om den danske finanslov ikke skal godkendes, fordi vi ikke er medlem af eurogruppen. Hvis svaret er ja, bliver fordelene ved at stå udenfor euroen tydeligere og tydeligere.

Pia Olsen Dyhr spurgte, hvornår der kommer en diskussion i Europaudvalget om eurolandenes reaktion på krisen i Grækenland.

Jeppe Kofod erklærede sig enig i udenrigsministerens generelle betragtninger om, at det er vigtigt at føre en sund finanspolitik for at skabe beskæftigelse, og mente, at vækst- og stabilitetspagten er en stabiliserende faktor. Men han pegede på, at der er to måder at nedbringe underskuddene i medlemsstaternes budgetter på. Man kan lave offentlige besparelser, eller man kan hæve skatterne. Når man laver exitstrategier, er det vigtigt for Socialdemokraterne, at man kigger på, hvad der skaber mest beskæftigelse.

Pia Adelsteen blev bekymret, da hun hørte udenrigsministeren sige, at hun ikke vidste, om hjælpepakken kun ville omfatte eurolandene. Under alle omstændigheder vil den jo påvirke Danmark. Derfor er det vigtigt, at vi får en dis-

kussion af spørgsmålet i Europaudvalget eller i det mindste en orientering. Det bør udenrigsministeren sige til finansministeren.

Formanden gjorde opmærksom på, at finansministeren kommer i Europaudvalget onsdag den 12. maj og forelægger et punkt, der vedrører Kommissionens meddelelse vedrørende styrket økonomisk samarbejde. Ved den lejlighed får man mulighed for at diskutere det spørgsmål.

Udenrigsministeren henviste i sit svar til Per Clausen til, at det er en sag, man får mulighed for at diskutere med finansministeren den 12. maj. Hun forstod, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet en beregning af, hvad det vil koste at opfylde konvergenskravene, og understregede i den anledning, at der ikke er noget alternativ til konvergenskravene. Hvis et land kører med store underskud og pådrager sig stor gæld, så er der en regning, der skal betales på et eller andet tidspunkt. Hun gentog, at det bedste, man kan gøre for at skabe vækst og beskæftigelse, er at sørge for at have orden i økonomien.

Udenrigsministeren svarede Pia Olsen Dyhr, at der ikke var noget om sanktioner. Der ville nok komme en diskussion i Europaudvalget forud for det næste Økofinmøde.

I svaret til Jeppe Kofod pointerede udenrigsministeren, at exitstrategier handler om, at der er blevet iværksat en hel masse midlertidige programmer, der har kostet mange penge, og nogle af dem skal afvikles. Man skal især fjerne dem, der er konkurrenceforvridende, og hvor der er givet indirekte statsstøtte. Hvordan man vil gennemføre budgetforbedringerne – hvilket mix af skatteforhøjelser og offentlige besparelser man vil vælge – er op til det enkelte land at beslutte. Udenrigsministeren mente ikke, vi skal skubbe virksomheder ud af Danmark ved at beskatte dem hårdere, og vi skal heller ikke brandbeskatte hjernerne.

Udenrigsministeren sagde til Pia Adelsteen, at de lande, der har euro som valuta, nu har besluttet sig til at lave en særlig pakke, som kan hjælpe nogle af de lande, der har fået problemer. Her er Danmark ikke med. Men Danmark er omfattet af vækst- og stabilitetspagten, så vi er interesseret i, hvad der kommer. Som nævnt kunne udenrigsministeren på nuværende tidspunkt ikke sige præcist, hvordan mekanismen ville blive.

Per Clausen mente nok, der var et alternativ til konvergenskravene. Man kunne blot lade være med at følge dem og føre investeringspolitik frem for nedskæringspolitik.

Udenrigsministeren sagde, at regeringens opfattelse er fuldstændig i overensstemmelse med OECD og alle anerkendte økonomer, så Arbejderbevægelsens Erhvervsråds beregninger må stå helt for deres egen regning. Hun mente, regeringens holdning til konvergenskravene er rigtig, og pegede på, at der ikke er nogen af de lande, som konvergenskravene er rettet til, som har sagt, at de ikke vil følge dem. Det sker i erkendelse af, at der er behov for at få styr på de offentlige finanser. Udenrigsministeren gjorde i øvrigt opmærksom på, at denne regering massivt arbejder på at skabe arbejdspladser. Det

er en af grundene til, at 2010 er det år, hvor der er givet allerflest penge til offentlige investeringer. Der er givet masser af penge til at renovere skoler og bygge nye sygehuse og plejehjem osv. Investeringer er en god idé, men forudsætningen er, at man har pengene.

2. Etablering af den fælles udenrigstjeneste

Forslag til FUT

– Orientering/drøftelse

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 4)

EUU alm. del (09) – bilag 361 (fortroligt) (kompromisforslag)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 360 (foreløbigt referat af EUU-møde 23/4-10)

Udenrigsministeren: Som bekendt nåede vi i udenrigsministerkredsen mandag i sidste uge – efter en længere drøftelse om en række forskellige elementer i forslaget – til politisk enighed om forslaget til etablering af tjenesten. Sammen med udenrigsrepræsentanten og Kommissionen fik Rådet dermed sendt et stærkt signal til Europa-Parlamentet om, at vi står sammen om forslaget, og at vi ønsker tjenesten udrullet snarest muligt. Det er nemlig vigtigt, at den fælles udenrigstjeneste kommer på plads snarest, så Ashton kan få det redskab, hun behøver for at kunne levere på ambitionen om en mere sammenhængende og effektiv europæisk ageren på den globale scene.

Det er på det grundlag, forhandlingerne med Europa-Parlamentet er sat i gang. De startede allerede dagen efter sidste rådsmøde. Det kan ikke udelukkes, at vi på rådsmødet på mandag vil blive nærmere orienteret om seneste status for forhandlingerne.

Selv om Europa-Parlamentet formelt set kun skal høres om forslaget, har Parlamentet via sin medbeslutningskompetence på budget- og personaleaspekter fastholdt ønsket om indflydelse på selve forslaget til etablering af tjenesten. Europa-Parlamentet har en naturlig og legitim adgang til at byde ind med synspunkter på arbejdet. Men vi skal altså også være bevidste om, at Lissabontraktaten ikke ændrer ved den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik grundlæggende mellemstatslige karakter.

Fra regeringens side ser vi under alle omstændigheder frem til løbende at modtage en status på forhandlingerne fra formandskabet og håber på fremkommelighed fra Parlamentets side i forhandlingerne.

Udviklingsministeren: Som også nævnt for Udenrigsudvalget torsdag i sidste uge vil der i udviklingsministerkredsen være en orientering om den fælles udenrigstjeneste specifikt fokuseret på, hvad etableringen af tjenesten vil betyde for udviklingspolitikken.

Jeppes Kofod syntes, det var lidt uklart, hvad regeringens holdning er til Europa-Parlamentets rolle, og spurgte, om regeringen støtter Europa-Parlamentets ønske om at få lidt større hånd i hanke med processen.

Lone Dybkjær spurgte udviklingsministeren, hvad den fælles udenrigstjeneste vil betyde på hans område.

Udenrigsministeren sagde i svaret til Jeppe Kofod, at der lige nu foregår en institutionskamp mellem Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne. Parlamentet har argumenteret for, at den fælles udenrigstjeneste skal placeres under Kommissionen, idet Parlamentet så regner med at få større indflydelse. Ifølge Lissabontraktaten har Parlamentet fået øgede beføjelser angående budgettet og budgetkontrollen, og Europa-Parlamentet er også medlovgiver, når det drejer sig om retsakter om eksterne bistandsinstrumenter, hvilket vi anerkender fuldt ud. Men Parlamentet vil benytte chancen for at tiltage sig mere magt, end traktaten giver det, og det ønsker vi ikke. Vi ønsker ikke, at Parlamentet skal godkende medarbejderne i den fælles udenrigstjeneste, idet vi frygter, at det vil føre til en politisering af embedsværket. Det er ikke det, Ashton har brug for. Det er vigtigt for os, at udenrigspolitikken fortsat er et mellemstatsligt anliggende. Det nytter ikke noget, at Parlamentet ad bagvejen tiltager sig indflydelse på den.

Udviklingsministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs spørgsmål om den fælles udenrigstjeneste, at det jo er noget, der skal udvikles, og han vidste endnu ikke, hvad Ashton havde tænkt sig i relation til udviklingsbistanden. Han vidste, at man fra den danske udenrigstjeneste bestræbte sig på at sikre, at der bliver danske medlemmer. Hvis han skulle komme med en politisk tilkendegivelse, skulle det være, at da EU er den gruppe af lande, som yder den største udviklingsbistand, er koordineringen vigtig. Jo mere koordinering jo bedre.

Jeppes Kofod erklærede sig enig i udenrigsministerens linje.

Lone Dybkjær mente godt, etablering af den fælles udenrigstjeneste kunne komme i strid med danske synspunkter på udviklingsbistand, og spurgte derfor, om udviklingsministeren ville give Europaudvalget eller Udenrigsudvalget en nærmere orientering, når man vidste lidt mere om, hvad Ashton har tænkt sig.

Udviklingsministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs spørgsmål, at den konflikt, som måske kan komme, selvfølgelig er blevet drøftet grundigt. Der er en balance mellem det overordnede politiske hensyn, som ligger hos Ashton, og den udviklingsmæssige dagsorden, som ligger hos udviklingskommissæren. På nuværende tidspunkt er der enighed om, at den langsigtede indsats på udviklingsområdet forankres i Kommissionen, og den strategiske styring foregår i den fælles udenrigstjeneste med reference til udviklingskommissæren. Udviklingsministeren tilføjede, at han havde haft lejlighed til at drøfte disse spørgsmål med udviklingskommissæren, og denne var meget fortrøstningsfuld.

**FO 3. Kommissionens forslag til forordning vedr. etablering af
Borgerinitiativet**

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2010) 0119

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 9)

KOM (2010) 0119 – bilag 3 (grundnotat af 12/4-10)

KOM (2009) 0622 – bilag 3 (høringssvar)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 360 (foreløbigt referat af EUU-møde
23/4-10)

Udenrigsministeren: Forud for rådsmødet den 26.-27. april 2010 blev borgerinitiativet fremlagt til orientering. Jeg vil i dag fremlægge det med henblik på for-handlingsoplæg.

Som det er udvalget bekendt, fremlagde Kommissionen den 31. marts 2010 sit udkast til forordning om borgerinitiativet. Udkastet blev kort drøftet på det foregående rådsmøde den 26.-27. april 2010, og det er forventningen, at der kan opnås enighed på rådsmødet den 14.-15. juni 2010. I den mellemliggende periode vil forslaget blive drøftet i Bruxelles.

Regeringen ser borgerinitiativet som en af de vigtige nyskabelser, der blev indført med Lissabontraktaten. Muligheden for, at EU-borgerne kan opfordre Kommissionen til handling, vil bidrage til debat og til europapolitisk engagement på tværs af befolkninger og grænser og dermed også bringe EU tættere på borgerne. Vi ved endnu ikke, hvor mange forslag det vil føre til. Uanset hvor mange forslag der faktisk vil ende med at komme på bordet, så vil alene det forhold, at instrumentet bliver skabt, forhåbentlig bidrage til at gøre Kommissionen mere lydhør over for strømninger i civilsamfundet.

Fra regeringens side lægger vi vægt på, at borgerinitiativet er en reel mulighed for borgerne, og derfor arbejder vi for, at det bliver så lidt bureaukratisk som muligt. Af den grund arbejder vi også på at sikre, at der indskrives en revisionsklausul på fem år. Det giver os mulighed for at evaluere processen og erfaringerne og se på, om det har fungeret tilfredsstillende for borgerne.

Under de foreløbige drøftelser i Rådet har der særligt været fokus på to spørgsmål. For det første spørgsmålet omkring de indsamlede underskrifters repræsentativitet. Her har Kommissionen foreslået, at der skal være tale om mindst 9 lande og et minimum af underskrivere per land, der baserer sig på antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet. For Danmarks vedkommende betyder det matematisk omregnet en tærskel på 9.750 underskrifter.

For det andet har der været fokus på de registreringskrav, som initiativtagerne skal igennem for at få et forslag godkendt hos Kommissionen. I udkastet til forordningen lægges der op til en tretrinshævet. Første trin vil være at foretage en registrering af initiativet på en af Kommissionen etableret hjemmeside. Her vil forslag, som ikke er i overensstemmelse med unionens grundlæggende værdier, eller som åbenlyst er stødende eller useriøse, blive sorteret fra. Et eksempel på

det vil være et meget racistisk forslag. Af samme grund vil et sådant forslag ikke have en lang levetid. Det er bare om at få den slags sorteret fra med det samme. Andet trin kommer ved 300.000 indsamlede underskrifter fra minimum 3 lande. Her vil Kommissionen se på, om initiativet ligger inden for Kommissionens beføjelser. Er det tilfældet, kan processen fortsætte.

Når underskrifter fra 1 million EU-borgere er indsamlet, og medlemslandene har verificeret dem, vil Kommissionen så i tredje trin tage stilling til, om det er et initiativ, den vil gå videre med.

Selv om det umiddelbart kan forekomme at være en lidt omstændelig procedure for initiativtageren til et borgerinitiativ, er det dog regeringens overbevisning, at en tidlig kontrol af initiativerne også er i initiativtagernes interesse, idet de hermed allerede ganske tidligt – og inden de bruger tid og kræfter på at indsamle en million underskrifter – bliver klar over, om deres initiativ er i overensstemmelse med unionens værdier og falder inden for Kommissionens beføjelser. Således at det ikke på forhånd er udelukket, at Kommissionen kan gå videre med initiativet.

Fra regeringens side arbejder vi for en snarlig vedtagelse af forordningen om borgerinitiativet. Vi har i den foreløbige drøftelse i Bruxelles lagt vægt på enkle procedurer både for initiativtageren til et borgerinitiativ og for medlemsstaterne. Samtidig skal der selvfølgelig tages de nødvendige forholdsregler mod misbrug og svindel.

Det vil vi fortsat gøre i de kommende forhandlinger, herunder også støtte forslag, der kan gøre procedurerne så lette som muligt for initiativtageren. Lad mig i den forbindelse slå fast, at netop for at det skal være nemt for initiativtageren, er det nødvendigt, at det er medlemsstaterne, der står for verifikationen af underskrifterne. At lægge dette over på initiativtageren vil være en uforholdsmæssig stor administrativ og omkostningsfuld byrde. Vi mener ikke, at samtlige underskrifter skal verificeres, men at der bør være tale om stikprøvekontrol.

I et forsøg på at lette bureaukratiet i udkastet til forordningen vil jeg også nævne, at vi fra regeringens side lægger vægt på, at underskriverne ikke skal oplyse CPR-numre eller andre numre, som der ikke er national praksis for at benytte – netop af den grund at det i Danmark vil afholde mange fra at deltage i et borgerinitiativ.

For så vidt angår antallet af medlemsstater forekommer Kommissionens udkast med en tredjedel at være rimeligt, da det vil være i overensstemmelse med de tærskelværdier, som andre dele af traktaten foreskriver, f.eks. bestemmelserne om forstærket samarbejde og subsidiaritetsprocedurerne. Sidstnævnte er som bekendt de såkaldte gule og orange kort, hvormed en tredjedel af nationale parlamenter kan få et forslag taget op til fornyet overvejelse.

FO

Som forhandlingssituationen tegner sig, forventer jeg, at der i Rådet vil kunne opnås enighed om et udkast til forordning, som tager højde for de vigtigste danske ønsker. Regeringen er indstillet på at tilslutte sig politisk enighed om et sådant udkast, som herefter skal forhandles med Europa-Parlamentet, som i denne sag vil være medlovgiver efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Pia Adelsteen mente, borgerinitiativet var symbolpolitik, som reelt ikke vil få større indflydelse. Dansk Folkeparti siger derfor nej til forhandlingsoplægget.

Per Clausen delte Dansk Folkepartis opfattelse af borgerinitiativet, men ville alligevel stille nogle spørgsmål, hvorpå svarene måske kunne få ham til at støtte forhandlingsoplægget. Det fremgår, at initiativerne skal godkendes, idet man skal sikre sig, at de overholder traktatens bestemmelser, og initiativerne må ikke være stødende. Han gik ud fra, at udenrigsministeren ville afvise noget sådant.

Det kan måske lyde fornuftigt, at der skal være 9 lande med, men er realiteten ikke den, at så kan en sag, som berører menneskene i to lande, afvises med henvisning til, at der ikke er nogen i Bulgarien, der synes, det er vigtigt, hvad der sker på grænsen mellem Holland og Tyskland?

Per Clausen forstod ikke, hvorfor man ville opstille alle disse forhindringer for borgerinitiativet, når Kommissionen blot kunne sige, den var ligeglad, hvis der kom et borgerinitiativ.

Yildiz Akdogan var ligesom regeringen positiv over for borgerinitiativet, som indebar en nytænkning. Man lægger op til, at det skal foregå via en hjemmeside på nettet, men hvad så med de it-svage borgere i Europa?

Pia Olsen Dyhr syntes, det var godt, at regeringen lægger op til, at borgerinitiativet skal være så lidet bureaukratisk som muligt, og hun syntes også, det var rigtigt, at man ville lægge op til en evaluering. Hun syntes, det var udmærket, at man ikke kan foreslå Mickey Mouse til præsident, og at initiativerne skal overholde EU's værdier, som er defineret i traktaten. Hun gik ud fra, at Domstolen kan prøve, om initiativerne overholder værdierne.

Jeppe Kofod syntes, det var godt, at man gik nye veje, men der er forskellige begrænsninger på borgerinitiativet. Han advarede mod at opstille for mange begrænsninger. Han spurgte, om det er det rigtige at sætte en tidsfrist på et år.

Selvfølgelig skal man sikre, at de personer, der skriver under, er de personer, de udgiver sig for, men han mente ikke, de også skal angive pasnummer og CPR-nummer.

Lone Dybkjær syntes, det var fint, at man ville gøre det så enkelt som muligt, og at det bliver op til de enkelte lande at afgøre, om en underskrift skal godkendes, hvilket indebærer, at praksis i Italien og Danmark kan være forskellig. Hun pegede dog på, at bestemmelsen om, at medlemsstaterne skal godkende underskrifterne inden for tre måneder, godt kan give anledning til obstruktion fra visse medlemsstats side, hvis de ikke bryder sig om et bestemt initiativ. Hvad gør man, hvis medlemsstaterne ikke godkender underskrifterne inden for fristen?

Når initiativerne skal holde sig inden for traktatens rammer, kan man f.eks. ikke samle 1 million underskrifter, som kræver, at Parlamentet kun har ét sæde.

Udenrigsministeren sagde til Per Clausen, at Kommissionen jo er traktatens vogter, og derfor skal Kommissionen vurdere, om borgerinitiativer falder inden for traktatens rammer. EU's værdier er nævnt i traktatens kapitel 2. Kommissionen vil skulle afvise et borgerinitiativ, som f.eks. vil forbyde muslimske partier eller forbyde kvinder adgang til højere embeder eller forbyde bestemte grupper at opstille til Europa-Parlamentet. Et forslag til borgerinitiativ bør ikke stå på en hjemmeside i flere måneder, hvis det ikke har nogen mulighed for at blive gennemført, fordi det strider imod traktaten. Man kan heller ikke fremsætte borgerinitiativer, som går ud på at ændre traktaten. Det er kun forslag, hvor Kommissionen i forvejen har en initiativret, borgerinitiativer kan dreje sig om. F.eks. kan et borgerinitiativ ikke dreje sig om, at Parlamentet kun skal have ét sæde, sagde udenrigsministeren i den forbindelse til Lone Dybkjær.

Udenrigsministeren sagde til Per Clausen, at et betydeligt antal lande – som der står i traktaten – altså ikke kun er to lande.

Udenrigsministeren svarede Yildiz Akdogan, at der ikke er lagt op til, at man kun kan registre sig digitalt. Det er kun anmeldelsen, der skal registreres digitalt.

NOT Udenrigsministeren lovede Pia Olsen Dyhr at udarbejde et notat om klagemuligheder i relation til borgerinitiativer.

Udenrigsministeren svarede Jeppe Kofod, at hun syntes, et år var en meget fornuftig frist. Der er fuldstændig enighed mellem Socialdemokraterne og regeringen om, at vi skal støtte borgerne mest muligt i forbindelse med udmøntningen af borgerinitiativet.

Regeringen synes, det er en meget dårlig idé, at folk skal opgive deres CPR-nummer eller pasnummer, idet der er tale om personfølsomme oplysninger, som vil få mange til at undlade at skrive under. I øvrigt kan de færreste vel huske deres pasnummer. Det er nok det vigtigste punkt for os under forhandlingerne, og vi bliver meget kritiske, hvis man går videre ad den vej.

Udenrigsministeren bekræftede i svaret til Lone Dybkjær, at der vil være forskel på, hvordan underskrifterne godkendes i Italien og i Danmark, hvilket hun mente ville være til fordel for Danmark.

Medlemslandene skal verificere underskrifterne, men de må ikke obstruere et borgerinitiativ. Hvis medlemslandene ikke overholder 3 måneders fristen, bryder de traktaten.

Per Clausen havde noteret sig udenrigsministerens svar om alle de interessante ting, man ikke kunne samle underskrifter ind til, og kunne på den baggrund ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at borgerinitiativer trods alt kan dreje sig om mange væsentlige ting som f.eks. luftforurening og hvalfangst. Hun spurgte, om traktaten sikrer, at der skal være tale om grænseoverskridende problemer, for at man kan fremsætte et borgerinitiativ, mens det ikke er muligt, når det drejer sig om nationale anliggender.

Udenrigsministeren var enig med Pia Olsen Dyhr i, at der er masser af områder, hvor man kan komme med borgerinitiativer. Udover de allerede nævnte kunne udenrigsministeren tilføje dyrevelfærd og dyretransporter, som hun tidligere havde interesseret sig meget for.

Per Clausen lovede, at Enhedslisten gerne ville medvirke til at samle underskrifter, som sikrer, at der bliver fulgt op på nogle af de gode ting, man kan gøre.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

4. Somalia

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udenrigsministeren: På mødet forventes en drøftelse af Somalia, herunder bekæmpelse af pirateri ud for Somalias kyst. Jeg forventer, at fokus vil være på håndteringen af Kenyas opsigelse af aftalen med EU vedrørende overdragelse af pirater fra EU's operation Atalanta. Kenya har i forbindelse med opsigelsen henvist til en skæv byrdedeling blandt landene i regionen. Ashton ventes snarest at rejse til regionen med henblik på forhandling af overdragelsesaftaler med flere lande, herunder forsøg på at genforhandle aftalen med Kenya.

Samtidig er det klart, at den langsigtede løsning på pirateriet skal findes på land. Det drøftede jeg også med FN's generalsekretær i New York for to dage siden, og vi støtter fra dansk side, at EU øger sin indsats på land. I relation til sikkerhedssituationen i Somalia iværksatte EU således i starten af april i år en særlig træningsmission med det formål at træne og uddanne somaliske sikkerhedsstyrker. Selve træningen finder sted i Uganda i samarbejde med Ugandas regering. Missionen er dog militær og er derfor omfattet af det danske forsvarsforbehold.

Pia Adelsteen betegnede pirateriet ved Somalia som et stort problem. Hun var klar over, at Kenya har opsagt aftalen, men pegede på, at vi må have løst problemet, inden det danske krigsskib kommer derned igen om et par måneder, så vi ikke kommer ud for at fange nogle pirater, som vi ikke ved, hvad vi skal gøre ved. Derfor spurgte hun udenrigsministeren, hvordan man har tænkt sig at løse problemet.

Hvad er mulighederne for at lave en domstol inden for FN-systemet?

Udenrigsministeren bekræftede, at vi står over for en stor udfordring, når det gælder pirateri ved Somalias kyst, idet vi skal kunne forfølge de pirater, der tilbageholdes. Det går ikke, at Kenya er det eneste land, som skal dømme

piraterne. Vi håber på, at der snart kommer en ny aftale med Kenya. Vi prøver også at få aftaler med andre lande, herunder Tanzania og Uganda.

Oprettelse af en FN-domstol er noget, der vil tage ret lang tid. Pirater er noget lidt andet end krigsforbrydere.

Jeppe Kofod fremførte, at en international domstol skal ses som et supplement til de nationale domstole, idet der er nogle lande, som ikke er i stand til at forfølge pirateri.

Pia Adelsteen var glad for, at der bliver arbejdet hårdt på en løsning, så man forhindrer pirateri.

Udenrigsministeren gentog, at FN-sporet vil tage lang tid, og en FN-domstol kun kan være et supplement til nationale domstole, der burde kunne behandle pirateri som det, det er, nemlig gement tyveri.

5. Gennemgangskonference for ikke-spredningstraktaten (NPT) 2010

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 330 (side 828, senest behandlet i EUU 19/3-10, (ikke omtalt)

Udenrigsministeren: Det er forventningen, at rådsmødet vil give os lejlighed til at tage bestik af udviklingen under den igangværende NPT-konference om ikke-spredning af nukleare våben og drøfte, hvordan EU-landenes fælles holdning bedst fremmes under resten af konferencen.

Som bekendt deltog jeg selv i åbningen af NPT-konferencen i New York tidligere i denne uge. I min tale i tirsdags understregede jeg den betydning, NPT har for fred og sikkerhed i verden. Jeg opfordrede til at afvise mere yderligtgående positioner og arbejde for et afbalanceret slutresultat med fremskridt på alle traktatens tre områder: nedrustning, ikke-spredning og fredelig udnyttelse af atomenergi.

Hermed lagde jeg mig op af den fælles position, som vi fra EU's side allerede har fastlagt. Jeg støtter selvfølgelig, at vi også i EU-kredsen drøfter, hvordan vi kan bidrage til at sikre et fornuftigt resultat af konferencen.

Det bringer mig naturligt til dagsordenens punkt 7, nemlig Iran, som jo er en afgørende udfordring i forhold til NPT-regimet.

6. Forberedelse af EU/Rusland-topmøde

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Udenrigsministeren: Blandt de strategiske partnerskaber indtager også Rusland en særlig position. Udover de særlige historiske bånd er Rusland jo det eneste BRIC-land, der ligger i EU's eget nærområde.

På rådsmødet vil drøftelsen fokusere på forberedelserne af det halvårige EU-Rusland topmøde, der denne gang finder sted i Rusland den 31. maj til 1. juni. Topmødet forventes at dreje sig om den økonomiske krise, perspektiverne for Ruslands WTO-medlemskab og forhandlingerne om den nye EU-Rusland aftale.

Jeg forventer, at de mulige elementer i et nyt moderniseringspartnerskab mellem EU og Rusland vil blive taget op under vores drøftelse på mandag. Det er muligt, at der på topmødet vil blive enighed om en politisk erklæring, der vil indeholde en række hensigtserklæringer for et udvidet samarbejde på en række konkrete områder. Det kan blandt andet gælde harmonisering af erhvervslovgivning, teknologioverførsel, energisamarbejde, retsstatsprincipper og visumspørgsmål, men det er endnu under forhandling.

Disse elementer var også oppe under sidste uges statsbesøg, hvor Danmark bilateralt underskrev en lignende politisk erklæring om tættere samarbejde. Fra dansk side støtter vi selvfølgelig, at EU inddrager Rusland i løsningen på den økonomiske krise og søger at fastlægge gennemsigtige regelsæt på blandt andet handelsområdet.

Pia Olsen Dyhr henviste til, at hun tidligere under et lukket samråd havde opfordret den tidligere udenrigsminister til at tage spørgsmålet om HIV/AIDS op med Rusland, idet mange af de handlede kvinder fra Rusland lider af disse sygdomme.

Jeppé Kofod spurgte, om regeringen vil sætte fokus på Ruslands forhold til menneskerettigheder, pressefrihed og ytringsfrihed, idet EU som helhed har bedre muligheder for at påvirke dette end de enkelte lande.

Udenrigsministeren lovede Pia Olsen Dyhr at føre den linje vedrørende HIV/AIDS, som blev udstukket under den tidligere udenrigsminister, videre. Det budskab ville hun gerne viderebringe til EU-kredsen.

I svaret til Jeppé Kofod bekræftede udenrigsministeren, at spørgsmålet om menneskerettigheder bliver rejst hver eneste gang, vi har mulighed for det. Vi fremførte det i sidste uge over for den russiske præsident, og den russiske udenrigsminister er også opmærksom på det. Moderniseringen af den russiske samfund er ikke kun noget, der handler om, at man skal have andet at leve af end olie og gas; det handler også om en modernisering af civilsamfundet. Det fremfører vi i EU, idet EU har bedre muligheder for at påvirke Rusland, end hvis landene optræder enkeltvis.

Hanne Agersnap spurgte, om der var noget tilbage af den kritik, der havde været af, at Danmark uden at kontakte de øvrige Østersøstater godkendte den russiske gasledning.

Udenrigsministeren svarede Hanne Agersnap, at rørledningen var vedtaget med overholdelse af helt sædvanlig procedure, og det faktisk er et vigtigt projekt, som Danmark og EU ser helt ens på.

7. (Evt.) Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Udenrigsministeren: Efter kontakterne i sidste måned mellem Obama og den kinesiske præsident Hu Jintao har der været drøftelser i New York af en ny FN-sikkerhedsrådsresolution. På rådsmødet ventes en status for drøftelserne i New York på baggrund af Ashtons nylige møde med Kina og Tyrkiet i margenen af NPT-konferencen.

Bevægelse i EU3+3 i forhold til drøftelsen af en ny sikkerhedsrådsresolution rettet mod Iran hilses velkommen, men vi må være realistiske. Bl.a. er det endnu uklart, hvilke elementer man kan blive enige om.

Regeringen foretrækker, at sanktioner i første omgang søges vedtaget i FN. Men vi støtter, at EU forbereder sig på at kunne vedtage EU-sanktioner til at understøtte FN-sporet.

8. Strategiske partnere, herunder Kina

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Udenrigsministeren: På rådsmødet forventes en drøftelse af EU's forhold til de nye globale aktører. Under denne drøftelse vil der være særligt fokus på relationerne mellem EU og Kina. Drøftelsen vil indgå som led i en række drøftelser i Rådet frem mod det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 16. september 2010.

Det er vigtigt, at vi i fællesskab i EU får udnyttet de muligheder, Lissabontraktaten giver os i forhold til at agere som en samlet og slagkraftig aktør – og dermed også over for de nye globale aktører i højere grad fremstår som en seriøs og tungtvæjende med- og modspiller. Det vil være til gavn for alle parter, og det er værd at bemærke, at også de store globale partnerlande opfordrer EU til en mere strømlinet tilgang.

Når vi starter med en drøftelse af Kina, skyldes det for det første den særlige stilling, som Kina indtager i det nye verdensbillede. Men det skyldes også, at EU's udenrigsrepræsentant, Ashton, netop har været i Kina og Japan. Hun ventes således at redegøre for sine indtryk fra besøget og på den baggrund lægge op til en drøftelse af mulighederne for udviklingen af forholdet til Kina og muligvis også komme ind på forholdet til Japan.

Regeringen anser drøftelsen af EU's relationer med de globale aktører som værende meget vigtig for at sikre et handlekraftigt, effektivt og betydningsfuldt EU. Det handler simpelt hen om at fremtidssikre Europas plads på landkortet – også i den nye globale verdensorden. Det er afgørende for at skabe vækst i Europa og

Danmark, og det er også afgørende for at håndtere de politiske emner, der præger den internationale dagsorden.

9. EU-Sydkorea rammeaftale og frihandelsaftale

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0631, KOM (2010) 0137, KOM (2010) 0136

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 305 (Side 892 FO, forhandlingsoplæg forelagt som lukket punkt i EUU 23/5-08)

EUU alm. del (06) – bilag 309 (side 1133, behandlet i EUU 20/4-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Situationen i Haiti

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 330 (side 816, senest behandlet i EUU 19/3-10)

Udviklingsministeren: Situationen i Haiti er fortsat vanskelig for mange af dem, der blev ramt af jordskælvet den 12. januar 2010, som lagde store dele af hovedstaden Port-au-Prince i ruiner. Omkring 3 millioner mennesker er berørt af katastrofen. Regntiden starter her i april-maj, og der er derfor fokus på at skaffe folk tag over hovedet og adgang til sanitet.

Der blev afholdt en international donorkonference i New York den 31. marts 2010 for at sikre midler til den langsigtede genopbygning af Haiti og drøfte planerne for genopbygningen og koordinationen af indsatsen. Der blev givet tilsagn på ca. 5,3 milliarder USD de første 18 måneder og i alt 9,9 milliarder USD til selve genopbygningsindsatsen. Det er et særdeles tilfredsstillende resultat.

På donorkonferencen annoncerede EU's udenrigsrepræsentant, Catherine Ashton, et samlet EU-bidrag på 1,6 mia. US dollars. EU er dermed samlet set en af de største donorer. Et andet væsentligt resultat af konferencen var etableringen af procedurer, der bl.a. skal fremme udmøntningen af tilsagnene og overvåge, at de lovede midler rent faktisk bliver udbetalt.

I den fremadrettede indsats er det vigtigt, at der i EU-tilgangen lægges vægt på et tæt samarbejde med landets egne institutioner og på at medvirke til bæredygtig økonomisk udvikling, god regeringsførelse, demokrati og sikkerhed for borgerne i Haiti. Det skal samtidig sikres, at bistanden leveres effektivt. Arbejdsdeling mellem donorerne er derfor meget vigtig. Vi skal ikke alle være i Haiti.

EU's særlige koordinationsenhed for medlemslandenes indsatser i Haiti er ved at have udtjent sit formål og forventes at blive lukket ned over de kommende uger.

Der vil blive lavet en evaluering af forløbet, som vil indgå i den kommende drøftelse om EU's samlede evne til krisehåndtering.

Pia Adelsteen syntes, man skulle yde hjælp til Haiti, men tilføjede, at det var ærgerligt, at så meget af hjælpen går tabt på grund af korrupsion. Hun spurgte, om man har nogen idé om, hvor meget af hjælpen dette drejer sig om.

Udviklingsministeren nævnte, at Danmark har bidraget med 135 mio. kr. til Haiti foruden vores bidrag til FN's forskellige organisationer. Hun fulgte spørgsmålet om korrupsion tæt. Vi har endnu ikke konstateret, at der skulle være tilfælde, som giver anledning til kritik. Udviklingsministeren tilføjede, at hjælpen ydes under ekstremt vanskelige forhold.

11. Orienteringsdebat om MDG'erne (2015-målene)

– *Orienteringsdebat*

KOM (2010) 0159

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Udviklingsministeren: Den 20.-22. september 2010 afholdes et højniveaumøde i New York om status for 2015-målene. Det sker i forbindelse med FN's generalforsamling.

På rådsmødet den 10.-11. maj 2010 forventes en orienterende drøftelse om 2015-målene forud for rådsmødet den 14.-15. juni 2010, hvor EU's position lægges fast.

Regeringen vil understrege, at EU aktivt må arbejde for at sikre et handlingsorienteret slutdokument ved højniveaumødet i september.

EU bør også samlet set sikre en efterlevelse af bistandsløfterne. EU leverer 56 pct. af verdens udviklingsbistand. Men der må fastlægges en køreplan for, hvordan de enkelte EU-lande lever op til deres forpligtelser.

Regeringen understreger, at fokus på økonomisk vækst og beskæftigelse samt ligestilling og kvinders økonomiske rettigheder er afgørende for at nå 2015-målene.

Pia Olsen Dyhr spurgte, hvad udviklingsministeren vil gøre ved den kvindestafet, som den tidligere udviklingsminister gjorde meget ud af.

Jeppe Kofod spurgte, hvordan man konkret har tænkt sig at følge op på de løfter, landene har afgivet, idet han pegede på, at flere medlemslande halter voldsomt bagefter.

Udviklingsministeren nævnte i anledning af Pia Olsen Dyhrs bemærkninger om kvindestafetten, at han for en måned siden havde besøg af den tidligere amerikanske udenrigsminister Madeleine Albright, som var her i byen og mod-

tog kvindestafetten. Der er nu uddelt 120 af dem. Kampagnen vil være slut i september.

Det er klart, at det er et problem, som Jeppe Kofod påpeger, at nogle af medlemslandene halter bagefter med hensyn til at opfylde deres løfter. Kommissionen følger udviklingen i hvert land meget nøje og afrapporterer ved hvert eneste rådsmøde. Der er altså transparens på området. Vi har gjort os til talsmand for, at de enkelte lande skulle fremlægge handlingsplaner på området år for år. Uden at gøre en dyd af nødvendigheden ville udviklingsministeren stilfærdigt argumentere for, at EU og Danmark ikke altid behøver gøre det samme i udviklingsbistanden. Der kan være gode argumenter for en vis international arbejdsdeling på feltet, så man opnår de resultater, man ønsker.

12. Fødevarerikkerhed i udviklingslandene

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 0127

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 30)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

13. EU's rolle vedr. global sundhed

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

KOM (2010) 0128

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 32)

Udviklingsministeren: Under dette punkt på dagsordenen vil jeg udtrykke en stærk bekymring over, at de nye rådskonklusioner i forbindelse med EU's rolle vedrørende global sundhed ikke ubetinget anerkender vigtigheden af at fremme kvinders ret til at bestemme over egen krop. Danmark har alene accepteret teksten under den forudsætning, at den ikke finder anvendelse udover disse rådskonklusioner. Danmark og Sverige kører et tæt parløb i denne sag. Den svenske udenrigsminister har taget et venteforbehold og fremlægger i dag samme indstilling som Danmark i det svenske parlament. Danmark ønsker, at EU agerer som en stærk og progressiv fortaler for kvinders rettigheder og retten til at bestemme over egen krop. Fremskridt på det område er helt centrale for at bekæmpe mødredødelighed, forbedre kvinders sundhed og fremme kvinders frihed.

Jeg vil derfor fortsat arbejde for, at EU spiller en progressiv rolle på det område. Vi beklager, hvis der ikke er mulighed for at optræde samlet i international sammenhæng, men dette er et kernepunkt for os, og vi kan derfor blive sat i den situation, at det, EU kan blive enige om, simpelt hen ikke er acceptabelt for os eller for de kvinder, det handler om.

Pia Adelsteen syntes, det var godt, at man lavede denne udtalelse, og at man fokuserede på, at kvinder også har rettigheder, bl.a. i udviklingslandene, hvor mange dør af at føde børn. Måske skulle man også informere om prævention, som jo kan være et varmt emne.

Jeppe Kofod syntes, det var rigtigt, at man fokuserer på reproduktiv sundhed og kvinders rettigheder.

Lone Dybkjær pegede på, at man med udvidelsen har fået flere lande ind – f.eks. Polen og Malta – som ser anderledes på kvinders muligheder. Derfor er det vigtigt, at Danmark har høj stemmeføring på dette felt.

Helle Sjelle betegnede det som rigtigt godt, at udviklingsministeren lagde op til at fremføre en stærk dansk progressiv holdning med hensyn til reproduktiv sundhed og kvinders rettigheder. Her må udviklingsministeren ikke gå på kompromis, men tage førertrøjen på. Hun opfordrede til, at man siger til lande som Polen og Malta, at vi har hørt, hvad de siger, men vi synes ikke, man skal bruge så meget mere tid på at diskutere kvinders ret til fri abort på Malta – som vi godt ved, vi er uenige om – men bl.a. i FN kæmpe for kvinders ret til deres eget liv og egen krop.

Udviklingsministeren takkede for Pia Adelsteens venlige ord om kvinder og reproduktiv sundhed.

Udviklingsministeren sagde i svaret til Helle Sjelle, at det ikke er nogen hemmelighed, at der er en konflikt mellem medlemslandene. Derfor vidste han ikke, om han kunne gøre det, Helle Sjelle opfordrede til, nemlig at skabe enighed om, at man var uenige, og så gå videre med det, flertallet mener. Hvis den danske stemme ikke bliver hørt i denne sammenhæng, så må Danmark stå udenfor.

14. Lige muligheder for kvinder og mænd

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lone Dybkjær gik ud fra, at det ikke skyldtes manglende interesse for området, at udviklingsministeren ikke nævnte dette punkt.

Udviklingsministeren forsikrede, at det bestemt ikke var hans mening at indikere, at lige muligheder for kvinder ikke var et område, der interesserede ham. Ligestilling er et af de højt prioriterede emner, som vi forfølger. Han nævnte, at han havde lejlighed til at diskutere det i New York i sidste uge med kommissæren på området og med FN's generalsekretær.

15. EPA-udviklingsprogrammet PAPED

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 36)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

16. EU's humanitære fødevarebistand

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 0126

Rådsmøde 3011+3012 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Udviklingsministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 2. Samråd med udenrigsministeren vedrørende samrådsspørgsmål A om Europa 2020

KOM (2010) 2020 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

KOM (2010) 2020 – svar på spørgsmål 1

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren i et samråd redegøre for udviklingen i forhandlingerne om EU 2020 og for, hvad den danske regering vil lægge vægt på i forberedelserne til Det Europæiske Råds møde den 17-18. juni 2010?"

Formanden begrundede samrådsspørgsmålet med, at udenrigsministeren var ressortminister for så vidt angår EU 2020 strategien. Udvalget har lagt megen vægt på at følge udviklingen, idet 2020 strategien vil være rettesnor for medlemslandenes nationale mål på en række politikområder de næste 10 år. Udvalget er særligt interesseret i de to målsætninger, der var udestående fra topmødet i marts, nemlig hvordan man måler kvaliteten af uddannelserne, og hvordan man måler fattigdom i EU.

Udenrigsministeren: Jeg er meget glad for denne lejlighed til over for udvalget at kunne redegøre nærmere for Europa 2020 strategien og den videre proces frem mod Det Europæiske Råds møde i juni. Jeg synes, det er rigtig positivt, at der er så stor interesse for strategien, og at udvalget har besluttet at afholde en høring senere på måneden.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at Europa 2020 strategien ligger mig meget på sinde. Vækst og velstand i Danmark går først og fremmest gennem vækst og velstand i Europa. EU er med til at udstikke rammevilkårene for den fremtidige vækst og beskæftigelse i Danmark. Strategien står derfor højt på min dagsorden.

EU har brug for en ny og offensiv vækststrategi, der giver et fælles, langsigtet og sammenhængende svar på de udfordringer, vi står over for i det kommende årti.

EU er under pres fra flere sider. Det gælder bl.a. den stigende konkurrence fra de nye vækstøkonomier, klimaforandringer og en aldrende befolkning. Oveni kæmper EU-landene med store offentlige underskud og stigende arbejdsløshed i kølvandet på krisen. Hvis EU skal spille en rolle som global aktør, er det afgørende at fastholde og udbygge EU's langsigtede konkurrenceevne. Det er ikke nogen naturlov, at Europa er en af verdens rigeste regioner.

Det drejer sig ikke kun om at få EU helskindet ud af den aktuelle krise. Det drejer sig også om, hvad EU og dermed Danmark skal leve af i fremtiden. Det handler om at sikre vores fremtidige velstand og velfærd. De beslutninger, vi træffer i dag, vil være afgørende for udviklingen de næste ti år.

Derfor lægger vi fra regeringens side vægt på, at vi får en ambitiøs strategi med ambitiøse målsætninger på EU-plan og nationalt i medlemsstaterne.

Gennem de seneste ti år har Danmark været blandt de lande, der har klaret sig bedst i forhold til Lissabonstrategien. Vi skal også ligge i front de næste ti år. Men det er ikke tilstrækkeligt, at Danmark klarer sig godt. Det er nødvendigt, at vi får en strategi, der sikrer en indsats i alle EU-lande. Som bekendt nytter det ikke noget at være et vinderland i en taberregion.

Den samlede Europa 2020 strategi ventes vedtaget på Det Europæiske Råds møde i juni. Der ligger et stort arbejde forude. Tidsplanen er meget stram. Nogle mener, at det går for hurtigt, men det er min opfattelse, at det er vigtigt at fastholde det momentum, der er for øjeblikket.

Statsministeren har over for udvalget redegjort for resultatet af Det Europæiske Råd i marts. I ved derfor allerede, at regeringen er godt tilfreds med, at der blev opnået enighed om hovedelementerne i en ambitiøs og fokuseret strategi med nogle skarpe og forpligtende mål. Personligt er jeg rigtig glad for det store fokus på en vidensbaseret, konkurrenceorienteret og grøn økonomi.

Processen frem mod juni kører i flere forskellige spor, som jeg vil redegøre nærmere for.

Det første spor går på EU-målsætningerne for henholdsvis uddannelse, social inklusion og innovation, som man på Det Europæiske Råd i marts ikke blev helt færdig med.

Beslutningen om de numeriske talværdier for skolefrafald og andelen af befolkningen med en videregående uddannelse blev udskudt. Det er dog først og fremmest et spørgsmål om at få afklaret en masse definatoriske spørgsmål. Hvis det lykkes at få de tekniske uklarheder løst, tror jeg, det vil være muligt at få sat tal på. Kommissionens forslag er, at andelen af 30-34-årige, som færdiggør en videregående uddannelse, skal stige til 40 pct., og at andelen af unge, der forlader skolen tidligt, skal reduceres til 10 pct. Der er tale om allerede vedtagne europæiske målsætninger. Regeringen mener derfor, at vi fra dansk side skal tilslutte os dette. Jeg vil iværktøge henvise til undervisningsministeren, der senere skal forelægge rådsmødet for uddannelse, hvor dette spørgsmål også kommer op.

Der var på topmødet i marts enighed om, at strategien skal indeholde mål om social inklusion, navnlig gennem reduktion af fattigdom. Som nævnt af statsministeren var der ikke opbakning til Kommissionens forslag til en fattigdomsindikator udelukkende baseret på et relativt indkomstmål, altså de 60 pct. af medianindkomsten. Det blev derfor besluttet, at der skal iværksættes et arbejde med at finde de rette indikatorer, således at Det Europæiske Råd kan vende tilbage til spørgsmålet i juni. Der pågår nu et arbejde i EU for at finde indikatorer, der er retvisende i forhold til at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom. På baggrund af dette arbejde ventes Kommissionen at spille ud med et revideret forslag. Det er usikkert, hvad der kan forventes enighed om i juni. Det kan meget vel blive en af knasterne på topmødet. Fra dansk side arbejder vi for en bred definition af social inklusion og fattigdom, der ikke kun baserer sig på et relativt indkomstmål. Jeg har selv haft flere samtaler med EU-kolleger, der bakker op om det danske synspunkt. Socialministeren vil her i udvalget vende tilbage til sagen forud for EPSCO-rådsmødet i juni.

Endelig blev på DER-mødet besluttet, at der skal udarbejdes en ny indikator for innovation. Det vil tage tid, og Kommissionens forslag til en ny indikator ventes først til efteråret.

Det andet spor går på Kommissionens forslag til nye integrerede retningslinjer, henholdsvis økonomisk-politiske retningslinjer og beskæftigelsesmæssige retningslinjer. Der er oversendt et grundnotat til udvalget om Kommissionens forslag. De integrerede retningslinjer vil især blive behandlet af Økofinrådet og EPSCO-rådet primo juni måned, inden de forventes godkendt på Det Europæiske Råd senere samme måned. Der vil med andre ord blive flere lejligheder for udvalget til at drøfte retningslinjerne. Generelt er vi fra dansk side positive over for Kommissionens udspil. Forslaget vil dog skulle justeres i lyset af den endelige formulering af de fem EU-målsætninger. Det er også positivt, at retningslinjerne indeholder færre og mere målrettede retningslinjer end Lissabonstrategien. Derudover kan jeg henvise til finansministeren.

Det tredje spor omhandler arbejdet med at omsætte de fem EU-målsætninger til nationale mål. Det fremgår af DER-konklusionerne fra marts, at det vil være op til de enkelte medlemslande selv at fastlægge deres nationale mål i dialog med Kommissionen, og at der ikke vil blive tale om byrdefordeling, dvs. en fordeling af EU-målet på de enkelte medlemslande. De nationale mål vil blive drøftet i en række rådsformationer. På Det Europæiske Råd i juni vil formandskabet præsentere en rapport, der gør foreløbig status over arbejdet. Der er dog stadig usikkerhed om, hvor langt man vil kunne komme med de nationale mål frem til juni. Det er klart, at fastlæggelsen af nationale mål for de næste 10 år skal forbedres grundigt og skal flugte med landenes økonomiske politik i øvrigt. De endelige nationale mål vil først skulle meldes ind i forbindelse med det nationale reformprogram. Jeg henviser i øvrigt til finansministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 1.

Det fjerde spor vil arbejde med at identificere såkaldte flaskehalse på EU-niveau. Fokus vil især være på flaskehalse i det indre marked. Kommissionen kommer meget snart med en meddelelse om det indre marked. Endvidere ventes Mario Monti, den tidligere EU-kommissær, også inden for kort tid at fremlægge en rapport om, hvordan det indre marked kan fornys. Rapporterne ventes bl.a. at identificere konkrete flaskehalse, komme med forslag til at forbedre gennemførelsen af eksisterende regler samt udvikle det indre marked på nye områder, f.eks. det digitale. Sigtet er en relancering af det indre marked. Dette kan muligvis falde sammen med 20-året for etableringen, i 2012 – samtidig med det danske EU-formandskab.

Det femte spor vedrører Kommissionens kommende forslag til de syv såkaldte flagskibsinitiativer. Det er initiativer, der på EU-plan og på nationalt plan skal være med til konkret at føre de fem EU-målsætninger ud i livet. Det første flagskibsinitiativ om den digitale dagsorden vil blive fremlagt allerede i denne måned. De øvrige flagskibsinitiativer ventes fremlagt i løbet af det belgiske formandskab.

Endelig i det sjette spor blev der på DER nået enighed om timingen af rapporteringen for henholdsvis de nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammerne. Sigtet er at skabe en større grad af sammenhæng mellem

de to instrumenter, der dog stadig holdes adskilte. Nu skal der opnås enighed om den præcise udmøntning og timing. Dette arbejde foregår i Økofinrådet.

Det er disse seks hovedspor, som vil dominere Europa 2020 dagsordenen frem mod mødet i Det Europæiske Råd i juni og i tiden derefter. Europa 2020 er på dagsordenen i flere rådsformationer. Udenrigsministrene har Europa 2020 strategien på dagsordenen, hver gang vi mødes. I forbindelse med det kommende rådsmøde på mandag skal jeg mødes med EU-kommissær Šefčovič, den ansvarlige kommissær for Europa 2020 strategien. Jeg har også haft mange bilaterale samtaler med mine kollegaer om Europa 2020.

Jeg indrømmer, at der er mange elementer i spil. Det er en indviklet proces. Men vi må ikke glemme, at øvelsen netop går ud på at sikre en mere fokuseret og også mere forpligtende strategi, der i højere grad end sin forgænger Lissabonstrategien kan være drivkraft for vækst og beskæftigelse i Europa. Det er derfor, at der lægges op til en stærkere styring – altså governance – med flere styringsredskaber og en stærkere rolle til Det Europæiske Råd. Vi skal også huske på, at Danmark allerede ligger rigtig godt placeret i forhold til at leve op til EU-målsætningerne, mens mange andre medlemslande har et langt vanskeligere udgangspunkt.

Hvad skal en ny og offensiv vækst- og beskæftigelsesstrategi så indeholde? Lad mig give nogle konkrete eksempler på, hvordan vi fra regeringens side vil prioritere i det videre arbejde.

For det første skal vi høste frugterne fra grøn vækst. Potentialet er enormt, og EU skal være på forkant med den udvikling. EU har forudsætningerne for at gå forrest i konkurrencen om at udvikle grønne produkter til verdensmarkedet. EU's indlysende styrke er næsten 500 millioner forbrugere, en stærk teknologibase og en ambitiøs klima- og energipolitik. Det kræver imidlertid en stærk europæisk ramme. Hvordan skal denne EU ramme se ud? Vi mener, vi skal integrere vores klima- og energipolitik i alle relevante EU-politikker. Vi skal fokusere EU's forskningsprogrammer mere på initiativer, der støtter EU's klima- og energipolitik. Vi skal accelerere udviklingen af low-carbon teknologier og energiinfrastrukturer. Vi skal skabe verdens største grønne indre marked gennem fælles europæiske grønne standarder og mærkningsordninger. Det vil gøre det muligt for forbrugere at foretage grønne forbrugsvalg og for virksomheder at foretage nye, modige investeringer i fremtiden. Et godt eksempel er Kommissionens nye meddelelse om grønne køretøjer, der netop lægger op til fælles standarder for elbiler, så de kan oplades overalt i EU.

For det andet skal vi styrke EU's produktivitet gennem uddannelse, forskning, udvikling og innovation i verdensklasse. Vi har brug for at samtænke dem for at skabe en vidensbaseret økonomi. Det kræver langt større sammenhæng mellem EU's rammeprogrammer for forskning og udvikling, livslang læring og konkurrence og innovation. Det kræver, at det bliver lettere at udnytte rammeprogrammerne, især for de små og mellemstore virksomheder. Det kræver større forskningsstrukturer, der kan tiltrække de dygtigste forskere og studerende. Og det kræver,

at vi er langt bedre til at samarbejde og koordinere medlemslandenes forskningsaktiviteter.

For det tredje skal vi fortsætte bestræbelserne på at modernisere det indre marked i forhold til den udvikling inden for digitalisering, globalisering og bæredygtighed, der er sket siden det indre markeds fødsel for tyve år siden. Det indre marked er stadig et af EU's største aktiver i den globale konkurrence.

For det fjerde skal vi sikre, at vi dels har det nødvendige udbud af arbejdskraft, dels at arbejdsstyrken har de færdigheder, der kræves til at udfylde de nye jobs. Det indebærer bl.a. satsninger inden for bekæmpelse af bl.a. ungdomsarbejdsløshed og sygefravær samt bedre integration af indvandrere, kvinder og ældre på arbejdsmarkedet. For trods krisen må vi ikke glemme, at vi står foran et faldende arbejdsudbud. Vi skal også sikre en mere veluddannet, innovativ, mobil og iværksættende arbejdsstyrke. Det kræver en satsning på uddannelse af høj kvalitet i et livslangt perspektiv. Det gælder ikke kun videregående uddannelse, men naturligvis også folkeskolen, erhvervsuddannelser osv.

For det femte må arbejdet med Europa 2020 i sagens natur ses sammen med det meget påtrængende arbejde i EU med at sikre finanspolitisk holdbarhed – herunder ikke mindst overholdelse af stabilitets- og vækstpagten. Arbejdet med Europa 2020 skal understøtte landenes bestræbelser på at sikre finanspolitisk holdbarhed.

Jeg har forsøgt at ridse situationen op, som den ser ud lige nu. Som nævnt er det et både omfattende og komplekst arbejde, der kører i mange forskellige spor.

Jeg ser frem til at besvare jeres spørgsmål. Som nævnt bliver der også andre lejligheder til at drøfte Europa 2020 i den kommende tid. Det gælder både i forbindelse med enkelte sektorråd og i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet den 11. juni, hvor jeg efter aftale med formanden vil forelægge Europa 2020 strategien til forhandlingsoplæg.

Jeppe Kofod takkede for en grundig besvarelse af samrådsspørgsmålet. Han var helt enig i, at EU 2020 strategien er en meget vigtig strategi. Han pegede på, at på det sidste rådsmøde havde man ændret i teksten vedrørende energieffektivitet. Hvor der tidligere stod, at den skulle øges med 20 pct., står der nu, at man skal bevæge sig hen mod en stigning på 20 pct. Det mente han var udtryk for, at man havde sænket ambitionsniveauet på det punkt.

Han ville gerne vide, om regeringen kunne acceptere den af Kommissionen foreslåede fattigdomsindikator på 60 pct. af medianindkomsten som en del af de fattigdomsindikatorer, den taler om.

Mange af målene er udtryk for noget, man gerne vil, men der står meget lidt om, hvordan man når målene. Han spurgte, hvornår bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden bliver en central del af strategien.

Hvordan vil Danmark arbejde for, at lønmodtagernes grundlæggende rettigheder styrkes og ikke svækkes? Jeppe Kofod var enig i, at vi skal øge Eu-

ropas konkurrencedygtighed, men det må ikke ske på bekostning af lønmodtagernes grundlæggende rettigheder.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at ungdomsarbejdsløsheden er et kæmpe problem i Europa, hvor der er 1,5 million ungdomsarbejdsløse. Man er i færd med at tabe en generation på gulvet. I Lissabonstrategien var det et mål at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden. Hun spurgte, om regeringen vil arbejde for, at noget lignende kommer på dagsordenen i 2020 strategien.

Per Clausen henviste til det, udenrigsministeren sagde om en modernisering af det indre marked, og spurgte, om det dækker over, at man har tænkt sig at gøre noget ved mulighederne for at bekæmpe social dumping.

Han mente, at når man taler om, at den økonomiske styring skal effektiviseres, handler det bl.a. om, at EU skal komme med nogle anbefalinger af meget præcis karakter på de enkelte politikområder, og hvis man ikke følger anbefalingerne, risikerer man i hvert fald at få en advarsel. Han spurgte, om det ikke er rigtigt, at vi vil se en meget mere offensiv indgriben i arbejdsmarkedspolitikken og andre politikker, der har betydning for beskæftigelsen.

Pia Adelsteen syntes, det var dejligt at høre, at regeringen ønsker at se mere nuanceret på fattigdomsbegrebet og ikke blot fastsætte en beløbsgrænse.

I forlængelse af Per Clausens bemærkninger om det indre marked meldte Pia Adelsteen sig som en af dem, der var bekymret for social dumping og løntrykkeri. Hun var spændt på at høre, om det var en del af strategien, for det er et stort problem for mange bl.a. i Danmark.

I anledning af Pia Olsen Dyhrs bemærkninger om de bindende mål i Lissabonstrategien gjorde Pia Adelsteen opmærksom på, at man i mange lande ikke fulgte særligt godt op på Lissabonstrategien. Derfor spurgte hun, om der i forbindelse med den nye strategi bliver mulighed for sanktioner.

Lone Dybkjær undrede sig over sprogbrugen i det svar på udvalgets spørgsmål nr. 1, som man netop havde modtaget fra Finansministeriet, idet der står: "Der er ikke truffet beslutning om indmelding af nationale mål, men regeringen overvejer mulige nationale mål på de forskellige områder." Forholdet er vel det, at vi skal indmelde nationale mål.

Hun ville gerne vide, hvad det tidsmæssige perspektiv er, idet hun gik ud fra, at indmelding af nationale mål skal ske i løbet af efteråret, sådan at når man mødes i oktober, kan man kigge på, hvilke nationale mål der er udmeldt fra de forskellige lande.

Udenrigsministeren bekræftede i svaret til Jeppe Kofod, at den tekst, der ligger nu med hensyn til energieffektivitet, ikke er så stærk, som vi kunne have ønsket det. Vi støttede Kommissionens udmelding om 20 pct. reduktion, men det var altså ikke muligt at komme igennem med det.

Regeringen lægger megen vægt på at bekæmpe fattigdom, og strategien vedrørende social inklusion er en af de fem hovedstrategier. Men regeringen er ikke tilhænger af at fastsætte en fattigdomsgrænse baseret på et relativt fattigdomsbegreb, som vil medføre, at i en situation, hvor der bliver flere arbejds-

løse, bliver der færre fattige. Hun betegnede det som fuldstændig meningsløst, hvis man vælger en opgørelsesmetode, der betyder, at velfungerende studerende, der har verdens bedste studiestøtte, rubriceres som fattige. Det er bedre at fokusere på folk, som i flere år er ude af arbejdsmarkedet. Regeringen arbejder på at komme med forslag til indikatorer, som den håber, Kommissionen vil lytte til. Vi vil gerne have nogle mere retvisende fattigdomsindikatorer, som også handler om sundhed, psykiske sygdomme, misbrug osv. Vi opererer ikke med en national fattigdomsgrænse, men regeringen er i gang med et arbejde, der skal resultere i nogle mere retvisende fattigdomsindikatorer.

Fra dansk side har vi lagt megen vægt på bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, sagde udenrigsministeren til Jeppe Kofod og Pia Olsen Dyhr. Det fremhævede Danmark faktisk i vort høringssvar til Kommissionen. Det er især nødvendigt, at de unge får en uddannelse. Udenrigsministeren pegede på, at et af de syv flagskibsinitiativer retter sig mod unge. Medlemsstaterne skal også arbejde for at fremme integrationen af unge på arbejdsmarkedet. Udenrigsministeren var enig i, at det er centralt for at sikre fremtidig vækst og beskæftigelse. Det er også med i strategien og i flagskibsinitiativerne.

Med hensyn til det indre marked lagde udenrigsministeren i sit svar til Per Clausen vægt på, at vi skal sørge for at få gjort det indre marked mindre bureaukratisk, idet de udviklede regler især rammer små og mindre virksomheder. Moderniseringen af det indre marked går også på, at der er nogle områder, hvor vi skal blive bedre til at skabe vækst. Det gælder bl.a. udvikling af et grønt indre marked. Som et konkret eksempel nævnte udenrigsministeren, at der skal være fælles standarder for plug-ins til elbiler.

Med hensyn til den strammere styring sagde udenrigsministeren til Per Clausen og Pia Adelsteen, at man i 2020 strategien lægger op til, at der skal være lidt mere styr på det, end der var i Lissabonstrategien.

Udenrigsministeren troede, hun var enig med Pia Adelsteen med hensyn til fattigdomsindikatorer.

Der er ikke nogen sanktioner i 2020 strategien. Det var der simpelt hen ikke opbakning til blandt medlemsstaterne.

Udenrigsministeren sagde, at Lissabonstrategien var faldet til jorden med et brag. Vi skulle have været verdens mest konkurrencedygtige region, men det er vi overhovedet ikke. I den ny strategi skal vi indmelde, hvad vi gør, og så skal man følge op på det. I den forbindelse syntes udenrigsministeren, at det scoreboard, vi har inden for det indre marked, er vældig godt, idet det placerer lande, som ikke lever op til strategien, i en gabestok.

Med hensyn til tidsplanen sagde udenrigsministeren til Lone Dybkjær, at planen er, at man skal blive enige om 2020 strategien på Det Europæiske Råds møde i juni, og derefter skal medlemslandene i dialog med Kommissionen med udgangspunkt i EU-målene melde nationale mål ind. De endelige nationale mål skal først indmeldes sammen med de nationale reformprogrammer. Det er tanken, at de nationale mål skal komme i løbet af efteråret. Vi synes,

det er meget vigtigt, at der bliver sikret ejerskab i medlemsstaterne til denne strategi. Parallelt hermed kommer de 7 flagskibsinitiativer, som vil komme drypvist.

Jeppé Kofod gjorde opmærksom på, at regeringen selv havde været med til at svække målsætningen vedrørende energieffektivisering på Det Europæiske Råds møde den 25. marts.

Han forstod godt det, udenrigsministeren sagde om fattigdomsindikatorer, men gentog sit spørgsmål om, hvorvidt regeringen kunne acceptere en økonomisk fattigdomsindikator som en del af den større mængde af indikatorer.

Pia Olsen Dyhr pointerede, at der i 2020 strategien ikke er fastsat bindende mål vedrørende ungdomsarbejdsløsheden, sådan som der var det i Lissabonstrategien.

Socialistisk Folkeparti er simpelt hen ikke enig i regeringens syn på en økonomisk fattigdomsindikator. Hun mente godt, man kunne skrive sig ud af problemet med de studerende.

Per Clausen var tilfreds med, at udenrigsministeren så klart sagde, at det er regeringens politik, at EU skal have mere magt, men gjorde opmærksom på, at når der føres valgkamp, hører man ikke så meget herom.

Han forstod, at udenrigsministeren mente, det største problem med det indre marked var, at der var for mange bureaukratiske hindringer for, at f.eks. folk fra Rumænien kunne komme til Danmark og køre lastbil. Personligt opfattede han social dumping som et af de største problemer i det indre marked.

Flemming Møller var enig med udenrigsministeren i, at et relativt fattigdomsbegreb ikke er anvendeligt som mål, idet det slet ikke måler fattigdom, men indkomstspredningen. Når velstanden stiger og huspriserne stiger, stiger den relative fattigdom. Han spurgte, hvordan en eventuel beslutning om at anvende det relative fattigdomsbegreb vil påvirke Danmark. Vil det forpligte os til at øge indkomstudligningen i forhold til det, vi kender i dag?

Udenrigsministeren sagde til Jeppé Kofod, at regeringen hele tiden har sagt, at vi ikke mener, man kan bruge en økonomisk fattigdomsgrænse som det eneste mål for fattigdom. Nu taler vi om fattigdomsindikatorer – i flertal.

Udenrigsministeren forstod, at Socialistisk Folkeparti har en anden opfattelse af fattigdomsbegrebet og godt mener, man kan bruge medianindkomsten.

Udenrigsministeren mente overhovedet ikke, Per Clausen kunne udlægge hendes svar sådan, at regeringen går ind for, at EU skal have mere magt. Men man skal kunne stole på, at når man laver aftaler med andre lande, så overholder de deres forpligtelser.

Udenrigsministeren mente ikke, arbejdskraftens frie bevægelighed har noget at gøre med det indre marked. Social dumping har heller ikke noget med det indre marked at gøre.

I svaret til Flemming Møller sagde udenrigsministeren, at regeringen stadig væk håber, at man i EU kan blive enige om nogle fattigdomsindikatorer, idet hun tilføjede, at mange af de andre lande er enige med os. På mandag skulle

hun møde den ansvarlige kommissær og ville så forlægge ham nogle ideer og prøve, om vi kunne få nogle andre fattigdomsindikatorer ind i stedet for den, Kommissionen har foreslået. Der er fattige i EU og i Danmark, og vi skal gøre noget for dem.

Pia Olsen Dyhr forstod, at det var den danske regering, som havde fået igennem, at vi nu taler om fattigdomsindikatorer. Hun spurgte, om der var nogle lande, der decideret havde støttet Kommissionens forslag.

Hvis udenrigsministeren har udarbejdet et notat, som hun vil give til den ansvarlige kommissær, ville Europaudvalget gerne se det.

Jeppe Kofod syntes stadig væk, det stod noget uklart, om den danske regering kunne acceptere et økonomisk fattigdomsbegreb suppleret med andre indikatorer. Han håbede ikke, man igen ville sige, at det egentlig ville være godt med større indkomstulighed. Det var der engang en minister, der havde sagt, men hun havde måttet æde det i sig.

Per Clausen syntes, det var en meget interessant udtalelse, udenrigsministeren var kommet med, da hun sagde, at det indre marked ikke har noget med social dumping at gøre. Lovgivningen om, at udenlandske chauffører skal overholde danske overenskomster, når de kører med gods i Danmark, er da en bureaukratisk hindring. Han gik ikke ud fra, at det er regeringens politik, at vi skal have løntrykkeri, men det bliver da konsekvensen, hvis man moderniserer det indre marked uden at forholde sig til social dumping.

Udenrigsministeren kunne i et åbent samråd ikke redegøre for, hvordan de enkelte lande forholdt sig Kommissionens forslag, men mange lande mente, en indikator, som baserede sig på medianindkomsten, ikke kunne stå alene. Men de mente godt, en sådan indikator kunne sige noget om risikoen for, at man endte i fattigdom. Der er bred enighed om, at social inklusion skal indgå som et af de fem strategiske mål. Nu går arbejdet ud på at se, hvordan man kan strikke nogle indikatorer sammen, som siger noget målrettet om den sociale inklusion.

NOT Udenrigsministeren lovede Pia Olsen Dyhr at fremsende det papir, som hun havde sendt til kommissæren, til Europaudvalget.

Udenrigsministeren sagde til Jeppe Kofod, at der såmænd godt kunne være, der skulle være en økonomisk indikator. I øvrigt kunne Danmark slippe let om det ved at fastsætte et bestemt beløb. Det er bare ikke det klogeste. Udenrigsministeren troede, det ville være muligt at finde nogle fornuftige kompromisser, idet hun erkendte, at økonomien også betyder noget.

Udenrigsministeren sagde til Per Clausen, at hun ikke havde talt om, at det skulle være nemmere at flytte arbejdere rundt, men havde talt om, at det skulle være nemmere at drive virksomhed, bl.a. ved at lave fælles standarder, så virksomhederne ikke skal tilpasse sig en række forskellige standarder. I øvrigt var hun fuldstændig enig med Per Clausen i bemærkningerne om løntrykkeri. Europa kan aldrig blive billigere end landene i Asien. Vi skal sørge for at bevare de gode, højtlojnnede arbejdspladser, vi har i Europa. Virksomhederne

32. Europaudvalgsmøde 7/5-10

skal bruge deres tid på innovation, udvikling og forskning i stedet for at bruge tiden på at udarbejde indberetninger.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3013 (uddannelse, ungdom og kultur) den 10.-11. maj 2010

Dagsordenspunkterne 1-6 hører under Kulturministeriets ressort og blev forelagt af kulturministeren.

Dagsordenspunkterne 7-12 hører under Undervisningsministeriets ressort og blev forelagt af undervisningsministeren.

Ingen af forelæggelserne gav anledning til bemærkninger fra udvalgets medlemmer.

Kulturministeren: Dagsordenen for det kommende rådsmøde har – for så vidt angår kulturdelen – 6 punkter, heraf 4 kulturpunkter, 1 audiovisuelt punkt og 1 punkt om sport.

Alle dagsordenspunkter er til orientering. Der skal ikke træffes beslutninger. Jeg vil gerne henvise til samlenotatet og her omtale 3 af punkterne:

Kultur

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om gennemførelse af et EU-initiativ vedrørende et europæisk kulturarvsmærke

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2010) 0076

Rådsmøde 3013 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0076 – bilag 1 (grundnotat af 9/4-10)

Kulturministeren: Det første dagsordenspunkt 1 om Kommissionens forslag om et europæisk kulturarvsmærke er sat på dagsordenen med henblik på formandskabets fremskridtsrapport. Det er tanken, at et europæisk kulturarvsmærke skal tildeles historiske steder, der i særlig grad er velegnede til at formidle den historie og de værdier, der ligger bag nutidens Europa. Ikke mindst tænkes der på formidlingen til de unge generationer, der ofte savner viden om denne historie.

Forslaget ligger i forlængelse af det europæiske kulturarvsmærke, der allerede eksisterer som et initiativ oprettet af en række medlemslande samt Schweiz, men som mangler en mere stringent udvælgelsesprocedure. Forslaget sigter på at skabe en sådan procedure ved at etablere en europæisk ekspertjury og et sæt fælles udvælgelseskriterier. Dette vil i væsentlig grad forøge mærkets værdi som værktøj i den historiske formidling.

Det er min vurdering, at der er tale om et væsentligt og gavnligt forslag. Det er afgørende, at vi formidler viden om Europas historie og værdier til Europas børn og unge.

Regeringen støtter forslaget, og vi vil især i de videre forhandlinger lægge vægt på, at vi får skabt den stringente udvælgelsesprocedure, der fremstår som forsla-

gets vigtigste bidrag til at forbedre den hidtidige ordning, samtidig med at ordningen bliver enklest mulig at administrere.

2. Henstilling om Rådets afgørelse om Den Europæiske Kulturhovedstad for 2014

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0178

Rådsmøde 3013 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 375 (side 1178, senest behandlet i

EUU 7/5-09) (ikke omtalt)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Kulturs bidrag til den regionale og lokale udvikling

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3013 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 129 (side 292, senest behandlet i EUU

20/11-09)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Et konkurrencedygtigt, inklusivt og bæredygtigt Europa: Kulturens og kreativitetens bidrag

– *Formandskabets orientering*

– *Kommissionens præsentation*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 0183

Rådsmøde 3013 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 129 (side 292, senest behandlet i EUU

20/11-09)

Kulturministeren: Dernæst vil jeg gerne kort nævne dagsordenspunkt 4 om kulturens og kreativitetens bidrag til et konkurrencedygtigt, inklusivt og bæredygtigt Europa. Formandskabet ønsker med punktet at sætte fokus på kulturens og kreativitetens bredere samfundsmæssige bidrag – f.eks. til økonomien og samfundsudviklingen – og lægger op til en udveksling af synspunkter om, hvordan kulturens bidrag kan styrkes yderligere nationalt såvel som på europæisk niveau.

Kommissionen vil som input til drøftelsen præsentere sin grønbog om kulturelle og kreative industrier, og vi vil fra dansk side bl.a. orientere om vore erfaringer med styrkelse af kultur- og oplevelsesøkonomien.

Punktet følger op på tidligere drøftelser blandt kulturministrene og skal bl.a. ses i forlængelse af ønsket i formandskabets arbejdsprogram om at styrke de kulturelle og kreative industriers rolle i Europa 2020 strategien, som I netop har drøftet.

5. Europeana – næste skridt

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0440

Rådsmøde 3013 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 129 (side 296, senest behandlet i EUU 20/11-09)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Lissabontraktaten og sport

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3013 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2007) 0391 - bilag 1 – (grundnotat af 30/8-07)

Kulturministeren: Endelig vil jeg gerne nævne dagsordenspunkt 6 om Lissabontraktaten og sport. Der er med Lissabontraktatens ikrafttræden skabt hjemmel for et formelt samarbejde mellem medlemslandene om sport. Det hidtidige uformelle idrætssamarbejde, som i de seneste år har taget udgangspunkt i EU's hvidbog om sport fra 2007, er med andre ord nu blevet formaliseret.

Det er således første gang, at sport er på dagsordenen som et selvstændigt punkt på et formelt rådsmøde.

Formandskabet har lagt op til en første drøftelse af idræt og sport, herunder om de vigtigste emner og udfordringer, som EU-samarbejdet står over for.

Regeringen vil tilstræbe, at EU i fremtiden arbejder for, at idræt og sundhed – herunder særligt dopingproblematikken – og etik i idræt gøres til centrale elementer i et fremtidigt EU-sportssamarbejde. Etik i idræt kan f.eks. være matchfixing, som vi er imod.

Med hensyn til den økonomiske dimension af idrætten er det regeringens holdning, at en drøftelse af artikel 165's økonomiske aspekter ikke må have indvirkning på den form for finansiering af idrætten, som vi har i Danmark.

Regeringen vil tilstræbe, at den fortsatte behandling af idræt i EU-regi – i lighed med andre områder – respekterer kompetencefordelingen mellem medlemsstater og unionen, samt at behandlingen af de forskellige forslag, der spænder over mange forskellige politikområder, finder sted i eller efter behørig inddragelse af relevante rådsarbejdsgrupper, således at eksisterende samarbejdsformer respekteres.

Uddannelse

Formanden bød den nye undervisningsminister, Tina Nedergaard, velkommen til mødet i Europaudvalget.

Undervisningsministeren: Tak for den pæne velkomst. Jeg har set frem til at møde med Europaudvalget, som jeg tidligere har haft lejlighed til at bruge en del tid på. I holder jo lange møder, men jeg respekterer, at I stadig væk sidder her.

7. Den sociale dimension af uddannelse

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3013 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: Det spanske formandskab afholder sit andet ministerrådsmøde på områderne uddannelse og ungdom den 11. maj.

Under det spanske formandskab har medlemslandene arbejdet med tre sæt rådskonklusioner, der vedrører uddannelse.

De tre sæt rådskonklusioner handler om 1) nøglekompetencer og samarbejdet mellem uddannelses- og beskæftigelsessektoren, 2) den sociale rolle, som uddannelse spiller og 3) internationalisering af højere uddannelse.

Vi kan støtte konklusionerne, som de foreligger.

Men der er ingen tvivl om, at det, der har optaget det spanske formandskab mest på uddannelsesområdet, er EU's nye strategi for vækst og beskæftigelse, den såkaldte Europa 2020 strategi. Den har udvalget jo haft lejlighed til at drøfte grundigt her i dag.

Uddannelse udgør en af de fem hovedmålsætninger i strategien. Helt specifikt er stats- og regeringscheferne blevet enige om, at der i juni skal fastsættes numeriske værdier – altså europæiske målsætninger – der sigter mod at reducere andelen af unge med kort skolegang forstået som ingen ungdomsuddannelse og forhøje andelen af unge med videregående uddannelse.

Jeg deltog i april i det uformelle ministermøde i Madrid, hvor Europa 2020 strategien blev drøftet. Det er på baggrund af den drøftelse, at formandskabet har lagt op til udveksling af synspunkter den 11. maj.

Formandskabet ønsker at sende en fælles besked til Det Europæiske Råd. Undervisningsministrene vedtog i 2009 "Strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet". I denne er der inkluderet to målsætninger på områderne kort skolegang og videregående uddannelse. Det Europæiske Råd bør fastsætte numeriske værdier, der er identiske med de to målsætninger.

Danmark vil støtte formandskabets forslag om at sende denne besked til Det Europæiske Råd.

8. Kompetencer til støtte for livslang læring og "nye kvalifikationer for nye job"-initiativet

- *Rådskonklusioner*
Rådsmøde 3013 – bilag 2 (samlenotat side 8)

Undervisningsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Internationalisering af højere uddannelse

- *Rådskonklusioner*
Rådsmøde 3013 – bilag 2 (samlenotat side 12)

Undervisningsministeren nævnte ikke dette punkt.

**10. Bidrag til forberedelsen af mødet i Det Europæiske Råd den 17. juni
KOM (2010) 2020**

**a) Numeriske værdier for EU's overordnede mål på
uddannelsesområdet**

- *Enighed*

**b) Kommissionens dialog med medlemsstaterne om de nationale
uddannelsesmål**

- *Orientering fra Kommissionen*
- *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 3013 – bilag 2 (samlenotat side 15)
Udvalgsmødereferater:
EUU alm. del (09) – bilag 339 (side 843, senest behandlet i EUU
24/3-09)

Undervisningsministeren nævnte ikke dette punkt.

Ungdom

11. Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om aktiv integration af unge: bekæmpelse af arbejdsløshed og fattigdom

– Vedtagelse

Rådsmøde 3013 – bilag 2 (sammenfatning side 19)

Undervisningsministeren: Der er to punkter på ungdomsområdet. Under det første punkt skal vi vedtage en resolution med titlen "Aktiv integration af unge: Bekæmpelse af arbejdsløshed og fattigdom."

Ungdomsarbejdsløsheden er et af de største problemer i Europa for tiden. Omkring 20 procent af EU's unge er uden arbejde. I Spanien er procenten helt oppe på 40. Derfor har det spanske formandskab sat temaet på dagsordenen. Det kan vi fuldt ud støtte fra dansk side. Selv om ungdomsarbejdsløsheden i Danmark hører til blandt de laveste i Europa, så er den steget under den økonomiske krise, selv om der er taget en lang række initiativer støttet af et bredt flertal i Folketinget for at imødegå de negative konsekvenser for særligt unge mennesker.

Resolutionen opfordrer medlemslandene og Kommissionen til at gøre en aktiv indsats for at mindske ungdomsarbejdsløsheden og prøve af få flere unge i gang med en uddannelse og et job. Ellers risikerer vi at tabe en hel generation på gulvet.

I Danmark fremlagde regeringen sidste år som bekendt en række såkaldte ungepakker med en række konkrete tiltag på netop uddannelses- og beskæftigelsesområdet. Vi fik en række aftaler vedtaget i forligskredsen vedrørende globaliseringsaftalen. Jeg vil gerne kvittere for det også her i Europaudvalget, fordi det betyder ufatteligt meget, at der er et bredt flertal for eller konsensus om at skabe gode muligheder for vore unge i krisetider.

I ungepakkerne har vi fokus på en tidlig og aktiv indsats for unge og på, at ordinær uddannelse har første prioritet for de unge på offentlig forsørgelse, der ikke har en uddannelse.

Formanden gjorde opmærksom på, at Europaudvalget den 20. maj afholder en høring i Folketinget, hvor man bl.a. vil beskæftige sig med ungdomsuddannelsen og social inklusion.

12. Et konkurrencedygtigt, rummeligt og bæredygtigt Europa: udvikling af ungdomsdimensionen

KOM (2010) 2020

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3013 – bilag 2 (samlenotat side 22)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 339 (side 843, senest behandlet i EUU 24/3-09)

Undervisningsministeren: Det andet punkt på ungdomsområdet er en udveksling af synspunkter om, hvordan vi bedst kan udvikle en ungdomsdimension, når vi skal gennemføre Europa 2020 strategien.

Dette punkt på dagsordenen hænger sammen med resolutionen, for ungdomsdimensionen bliver netop bedst udviklet ved at sikre uddannelse og beskæftigelse for unge. I implementeringen af Europa 2020 strategien vil de lokale og regionale myndigheder skulle bidrage på passende vis.

4. Samråd med videnskabsministeren vedrørende samrådsspørgsmål G om bredbånd i landdistrikterne

EEU alm. del (09) – samrådsspørgsmål G (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren forklare baggrunden for, at Danmark ikke har ansøgt EU om en del af de 2,7 mia. kr. af landdistriktsmidlerne, som i forbindelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan blev øremærket til udbygning af bredbånd i yderområderne (landdistrikterne)?

Vil ministeren redegøre for, om det er korrekt, at Danmarks manglende ansøgning betyder, at beboerne på landet og i yderområderne må tage til takke med en hastighed på 10 Mbit/s., mens resten af danskerne sikres internetforbindelser på 50 Mbit/s.? Er regeringens manglende handling i modstrid med en anbefaling fra den såkaldte højhastighedskomité?

Er ministeren enig med Dansk Energi i, at Danmark med den manglende ansøgning ikke bruger de muligheder og værktøjer, der er til rådighed for at sikre en ensartet landsdækkende bredbåndsdækning?"

Yildiz Akdogan begrundede samrådsspørgsmålet, som havde relevans for den igangværende debat om udkantsdanmark og det delte Danmark. Hun pegede på, at der bor næsten en million borgere i de områder, som ikke er forsynet med højhastighedsforbindelser.

Videnskabsministeren: Jeg skal prøve at besvare samrådsspørgsmål G om ubrugte EU-midler til bredbånd i udkantsområder. Først vil jeg lige kort gennemgå baggrunden for hele denne sag.

Sagen vedrører EU's økonomiske genopretningsplan fra sidste forår, hvor der blandt andet blev afsat EU-midler til intelligente investeringer.

Disse midler kunne anvendes til udvikling af infrastruktur på energiområdet, men også til reformer inden for landbrugsområdet og til bredbånd i landdistrikter i hele EU.

EU-midlerne på lidt over en mia. euro til reformer på landbrugsområdet og bredbånd skulle uddeles via det såkaldte landdistriktsprogram, som i Danmark administreres af Fødevareministeriet.

Lad mig lige slå fast, at Danmark ikke har sagt nej til midler fra EU. De midler, der var afsat til Danmark, er også blevet taget hjem til Danmark.

Netop med sigte på at skabe en bedre balance i forhold til udkantsområderne har regeringen prioriteret, at midlerne skulle gå til grøn vækst-initiativet.

Regeringens grøn-vækstinitiativ sammentænker miljø- og naturbeskyttelse med en moderne og konkurrencedygtig landbrugsproduktion.

Midlerne er med andre ord især kommet fødevarerhvervet og de såkaldte udkantsområder til gode ved at satse på miljømæssigt bæredygtige strategier.

Jeg har fået at vide, at midlerne er indgået i finansieringen af tiltag inden for blandt andet miljøteknologi og vandmiljø. Af andre konkrete eksempler kan navnlig fremhæves tilskud til omlægning til økologi og reetablering til naturlig hydrologi. Danmark kunne maksimalt få omkring 30 millioner kroner inklusiv national medfinansiering fra denne pulje, som altså ikke kun kunne anvendes til bredbåndsinfrastruktur.

Tallet på 30 mio. kr. består af 1) EU-bidrag på 22,5 mio. kr. og 2) national egenfinansiering på 7,5 mio. kr. – ifølge de oplysninger, jeg har fra Fødevareministeriet.

Det skyldes, at midler fra landdistriktsprogrammet udbetales med en fordelingsnøgle, hvor Danmarks andel er 0,3 procent af EU-bidraget på en mia. euro.

Det er derfor ikke korrekt, at Danmark skulle have sagt nej til milliarder af kroner fra EU til bredbåndsudrulning. For det første, fordi beløbet på en milliard euro ikke stemmer. Danmark kunne maksimalt opnå 22,5 mio. kr. fra EU, og det har vi både søgt og modtaget.

For det andet er pengene anvendt inden for de rammer, som er besluttet i EU – det vil sige til intelligente og bæredygtige investeringer. Det er altså ikke en pulje udelukkende til bredbånd.

For det tredje er Danmark faktisk allerede i gang med at udmønte EU-midlerne til et vigtigt formål for Danmark, nemlig fremme af vækst i de såkaldte ”udkantsområder” til gavn for både miljøet og fødevarerhvervet.

Grøn Vækst-initiativet er en ambitiøs og langsigtet plan for både miljø- og naturpolitikken og for landbrugserhvervets vækstvilkår, hvor der investeres i alt 13,5 mia. kr. frem til 2015.

Man kunne selvfølgelig spørge, hvilke muligheder det ville have givet Danmark, såfremt man havde anvendt de 30 mio. kr. på bredbånd. Hertil må jeg svare, at 30 mio. kr. er altså ikke meget, når der tales om investeringer i bredbåndsinfrastruktur. Man skal huske på, at der ved anlæggelsen af ny infrastruktur i landdistrikter ofte foretages betydelige anlægsinvesteringer såsom udgravning og kabellægning.

I den sammenhæng må jeg samtidigt afkræfte, at den manglende anvendelse af EU-midlerne på bredbånd skulle betyde, at landets udkantsområder er gået glip af hurtige bredbåndsforbindelser.

Regeringens politik på området de seneste mange år har været at sikre adgang til bredbånd for alle i Danmark.

Denne politik har nydt bred opbakning fra de partier i Folketinget, som er med i teleforliget. Det er som bekendt Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Bredbånd er vigtigt for alle dele af samfundet. Gode bredbåndsforbindelser kan fremme det sociale liv i lokalsamfundene og sikre vækst og beskæftigelse lokalt.

Regeringen har derfor i flere år arbejdet efter en målsætning om, at alle husstande og virksomheder skal kunne få bredbånd inden udgangen af 2010. Det forventer vi holder stik.

Den seneste bredbåndskortlægning fra sidste år viser, at i midten af 2009 kunne over 99 procent af alle husstande og virksomheder få adgang til en bredbåndsforbindelse på mindst 512 kilobit i sekundet.

I midten af 2009 var der altså under 9000 husstande og virksomheder, der ikke havde mulighed for at få bredbånd – ud af de over 2,8 mio. husstande og virksomheder i Danmark.

Medianhastigheden for solgte internetforbindelser var på 7,3 megabit pr. sekund ved udgangen af 2009. To år tidligere var den blot 3,1 megabit pr. sekund. Der er altså sket en kraftig udvikling.

Men udviklingen stopper naturligvis ikke her. Derfor blev højhastighedskomiteen nedsat i foråret 2009. Opgaven for komiteen var at se på, hvordan Danmark kan udvikle sig til et egentligt højhastighedssamfund. Højhastighedskomiteen afleverede sine anbefalinger i januar 2010, og høringsfristen udløb i marts.

Regeringen er nu ved at formulere vores bredbåndsstrategi.

Jeg vil lige nævne, at Kommissionen også er opmærksom på emnet med sit EU 2020 initiativ. Aktuelt afventer vi en meddelelse fra Kommissionen, hvor bredbåndsemnet indgår.

Det er min opfattelse, at udviklingen på bredbåndsområdet fortsat generelt bør være markedsdrevet og bygge på et princip om teknologineutralitet, for det har vi rigtigt gode erfaringer med i Danmark.

På den baggrund drøfter regeringen aktuelt, hvordan vi bedst udnytter de digitale muligheder. Og her har regeringen bestemt fokus på at sikre bredbåndsdekning overalt i Danmark.

Yildiz Akdogan forstod, at de 30 mio. kr., Danmark har fået, gik til bæredygtigt miljø og landbrug, og spurgte, om nogle af dem gik til at hæve loftet over antallet af svin.

I en situation, hvor arbejdskraften flytter fra udkantsområderne, mener videnskabsministeren så ikke, det er relevant at give udkantsområderne bredbåndsforbindelse med høj hastighed for at fremme væksten?

Hun forstod, at gennemsnitshastigheden var på 7,3 Mbit/s., og spurgte, om det også gælder udkantsområderne. Hun mente, det var et problem, at vi havde et delt Danmark med hensyn til højhastighedsforbindelser. Hun savnede, at videnskabsministeren var visionær og kom med konkrete forslag, som bl.a. kunne omfatte statsstøtte til gavn for udkantsområderne.

Hanne Agersnap spurgte, om Videnskabsministeriet var orienteret om, hvordan man ville bruge pengene fra EU.

Hun var ikke glad for at bruge udtrykket højhastighedssamfund, men brugte det, fordi bredbånd også omfatter 512 Kbit/s.

I anledning af videnskabsministerens bemærkninger om, at udviklingen skulle være markedsdrevet, spurgte hun, om videnskabsministeren stadig ville kalde det markedsdrevet, hvis man bestemte sig for at indføre et omvendt udbud begrundet i forsyningsikkerhed – på den måde at man spørger et selskab, hvad det skal have for at dække et særligt område.

Videnskabsministeren var nødt til at henvise til fødevareministeren for så vidt angår Yildiz Akdogans første spørgsmål.

Med hensyn til udkantsområderne sagde videnskabsministeren, at regeringens ambition er, at vi skal have udbredt bredbåndsnettet til hele Danmark. Regeringen er netop ved at færdiggøre sin strategi på området. Det skal være markedsdrevet og teknologineutralt. Problemet med lavere hastighed gælder ikke kun i udkantsområderne. Det kan også opstå mellem to høje bygninger i København.

NOT Videnskabsministeren sagde til Hanne Agersnap, at hun ikke vidste, om Videnskabsministeriet var orienteret om, hvordan man ville bruge pengene, men det ville hun undersøge og svare skriftligt.

Det var svært at svare på Hanne Agersnaps andet spørgsmål, medmindre hun fik forelagt en konkret case.

Yildiz Akdogan syntes, det var lidt underligt, at videnskabsministeren ikke kunne svare på, hvad de 30 mio. kr. var gået til. Hun ville gerne vide, om nogle af de 30 mio. kr. var gået til bredbånd.

Hun spurgte, om videnskabsministeren mener, det er fair, at 20 pct. af befolkningen ikke får adgang til en højhastighedsforbindelse, sådan som højhastighedskomiteen foreslår.

Videnskabsministeren havde i sit første svar redegjort for, hvad de 30 mio. kr. var gået til, men med hensyn til det konkrete spørgsmål vedrørende antallet af svin måtte hun henvise til fødevareministeren.

Hun gentog, at regeringens strategi går på at sikre bredbånd til alle, for det er ikke fair, at udkantsområderne skal behandles ringere. Som nævnt regner vi med at nå målet inden udgangen af 2010. Man vil meget snart kunne melde regeringens strategi ud. De 20 pct., som højhastighedskomiteen anbefaler, er ikke nødvendigvis regeringens strategi.

Yildiz Akdogan spurgte, om det sidste, videnskabsministeren sagde, betyder, at det vil indgå i regeringens strategi, at der ikke skal ske nogen skævvridning, men at der skal være højhastighedsforbindelse til alle.

Videnskabsministeren gentog, at regeringens strategi på området vil foreligge snart.

Formanden gjorde opmærksom på den høring, Europaudvalget arrangerer den 20. maj om 2020 strategien.